Illés szerint Pepót strómanként használták

A környezetről Röszkén

Környezetvédelmi fórumot rendeztek tegnap Röszkén, amelyen a Homokháti Kistérség Önkormányzatainak polgármesterei és képviselői vitatták meg a környezetvédelem legidőszerűbb és legfontosabb kérdéseit.

A nyilvános beszélgetésen részt vett *Illés Zoltán,* az országgyűlés környezetvédelmi bizottságának elnöke, a Fidesz alelnöke, valamint *Balogh László* országgyűlési képviselő. Illés Zoltán előadásában szólt a környezetvédelmi programról és alapról, a tervezett környezetterhelési díj bevezetéséről, valamint a szennyvíztisztítás problémáiról. A környezetvédelmi programot várhatóan 2001-ben kell majd elkészítenie minden településnek. A tervek szerint a környezetterhelési díj három területre: a levegő-, a víz- és a talajszennyezettségre vonatkozna. Illés Zoltán elmondta: az elképzelések szerint a díjból beszedett pénz 92 százaléka az önkormányzatoknál, illetve az ipari vállalatoknál maradna, azzal a megkötéssel, hogy azt kizárólag környezetvédelmi beruházásokra lehet költeni. Az elnök hangsúlyozta: az elképzelést a Pénzügyminisztérium csak egy általános adóreform keretében hajlandó támogatni, így valószínű, hogy a díjat nem vezetik be ebben a ciklusban. Az Aradi-ügyről szólva Illés Zoltán lapunknak elmondta: a Hortobágyi Nemzeti Park igazgatója ellen indított, majd megszüntetett fegyelmi ügy nem használt sem a magyar természetvédelemnek, sem a kormánynak. A Fidesz alelnöke szerint a *Torgyán József* által elrendelt újabb vizsgálat mögött az szándék húzódik meg, hogy a költségvetési vita és az esetleges kormányátalakítás előtt Torgyán nem száll szembe azokkal az érdekcsoportokkal és parlamenti képviselőkkel, amelyek, illetve akik támogatják a környezetvédelmi minisztert, illetve Pepó Pált használták strómanként az elmúlt időszakban. Illés szerint erről szól a dolog, s Torgyán József rendkívül taktikus az ügyben.

Gazdaságról a SZAB-ban

Munkatársunktól

„A gazdaság fejlődése Jugoszlávia árnyékában" címmel gazdaságpolitikai fórumot rendez a Friedrich Ebert Alapítvány budapesti irodája november 15-én 16.00 órakor a Szegedi Akadémiai Bizottság székházában (Somogyi u. 7.).

Felkért hozzászólók: *Szeri István,* a Csongrád Megyei Kereskedelmi és Iparkamara elnöke, *Mészáros Rezső,* a József Attila Tudományegyetem rektora, *Csatári Bálint*, a kecskeméti Regionális Kutatások Intézetének igazgatója és *Novák Tamás,* a Világgazdasági Kutató Intézet munkatársa. A beszélgetést prof. *Inotai András,* a Világgazdasági Kutató Intézet igazgatója vezeti.

Erőszakosan közösült

Munkatársunktól

Erőszakos közösülés gyanúja miatt indítottak eljárást L. Z. 27 éves ruzsai lakos ellen. A férfi november 10-én hajnali két óra körül együtt italozott a sértettel és annak barátaival. Később L. Z. a további italozás ürügyével a hölgyet a tápéi komp kikötőjéhez csalta, ahol megfenyegette és megerőszakolta. L. Z.-t őrizetbe vette a rendőrség.

A Pick kapta a minőség Oscarját

A díj nem a végállomás

Bihari Vilmos: Exkluzív klubba kerültünk. ***(Fotó: Nagy László)***

Az 1996-ban alapított Nemzeti Minőségi Díjat minden évben a miniszterelnök adja át a Parlamentben a minőségügyi világnapon. Díjat négy kategóriában osztanak. Idén a nagyvállalatok közül a Pick Szeged Rt.-é lett a dicsőség és a vele járó kisplasztika, amelyet Bihari Vilmos vezérigazgató tegnap, pénteken vett át Orbán Viktor miniszterelnöktől.

A Nemzeti Minőségi Díj és az üzleti élet elismertségét jelzi, hogy mindenütt a világon ünnepélyes keretek között az országok első számú vezetői – Svédországban például a királynő – adják át. A minőség Oscarjaként számon tartott kitüntető címet 1996 óta három nagyvállalat érdemelte ki: a Herendi Porcelánmanufaktúra Rt., az Opel Magyarország Járműgyártó Kft., valamint a Tiszai Vegyi Kombinát Rt. 1999 minőségi díjasa a Pick Szeged Rt. – ebből az alkalomból *Bihari Vilmos* vezérigazgatóval beszélgettünk:

– Mi vezérelte a Pick Rt.-t abban, hogy pályázzon a Nemzeti Minőségi Díjra?

– Azt követően, hogy 1995-ben megkaptuk az ISO tanúsítványt, arról döntöttünk, nem állunk meg és a cégnél meglévő szellemi erőforrásokat megpróbáljuk jól kihasználni. Akkor jelent meg első alkalommal, hogy pályázni lehet majd arra a Nemzeti Minőségi Díjra, amely az Európai Minőségdíjra épül. Két éve, 1997-ben egy IIASA-Shiba díjat már elértünk, aminek köszönhetően bekerültünk a Nemzeti Minőség Klubba, a koronát azonban az tette föl a munkánkra, hogy idén a Nemzeti Minőségi Díj is a miénk lehet.

– Talán ma még kevesen tudják, hogy a minőségi díj nem a végterméket értékeli, sokkal inkább az egész cég működését, a vállalaton belüli kommunikációt, a dolgozók és a vevők elégedettségét tükrözi.

– A cégnek valóban nemcsak arra kell törekednie, hogy minél jobb minőségű termékkel jöjjön elő, hanem hogy folyamatos önfejlődésről is tanúbizonyságot tegyen. A vállalat rendelkezzen olyan információkkal, amelyek révén valami pluszt tud felmutatni. S mert egy tevékenységet csak az a tud a legjobban megítélni, aki azt közvetlenül végzi, úgy döntöttünk, fejlesztjük a dolgozókkal való kapcsolattartást. A kommunikáció első lépéseként ötletládát készítettünk, a javaslatokat folyamatosan kiértékeltük, majd „kis fejlesztések" címen a középvezetőktől vártunk ajánlásokat, mi az, ami a cégnél probléma és mi az, amit meg kell oldani. Egy híradót is útjára bocsátottunk a legfrissebb cégen belüli információkról. Az üzemekben Pick Fókusz táblákat helyzetünk el, amelyek szintén abban segítenek, hogy a dolgozók a vállalattal kapcsolatban naprakészek legyenek. A másik oldalon – mivel nagyon fontos, milyen terméket állítunk elő – meg kellett találnunk a hangot a fogyasztókkal. A visszajelzések fogadásában és értékelésében nagy hasznunkra volt saját bolthálózatunk: itt vezettük be mindig az új termékeinket is.

– Milyen anyagot kellett benyújtani a bírálóbizottságnak?

– Olyan pályázatot készítettünk, amely egyrészt önértékelés volt, valamint tartalmazta a tényszámokat is. Majd egy auditor társaság érkezett Szegedre, hogy ellenőrizze: amit leírtunk, megfelel-e a valóságnak, az elvárásoknak.

– Milyen továbblépést tervez ezután a Pick?

– Mivel a nemzeti díjjal már rendelkezünk, arra is lesz lehetőségünk, hogy pályázzunk az Európai Minőségdíjra. A nemzeti díjjal elismerték azt a munkát, amit mi itt végzünk, hogy a hungarikumot megőriztük, hogy 130 évvel a hátunk mögött egyre jobb eredményeket érünk el. Az elismerés megerősít bennünket abban a tudatban, jól dolgozunk és ezt a munkát tovább kell folytatnunk. A Nemzeti Minőségi Díj nem a végállomás, csupán a fejlődés egy lépcsőfoka.

Fekete Klára

Szerződtek a patikák

Munkatársunktól

November 1-jétől az összes Csongrád megyei gyógyszertár megkötötte finanszírozási szerződését az Országos Egészségbiztosítási Pénztárral (OEP) – tájékoztatta lapunkat dr. Kiss Imre igazgató. A patikák érdekképviseleti szerve, a Gyógyszerész Kamara, valamint az OEP szakemberei ültek össze az új szerződéstervezet megalkotására.

A véglegesnek tűnő tervezet elkészültét követően a kamara a szerződés több pontjával nem értett egyet. A patikusok azonban jelezték a pénztárnak, hogy november 1-jétől szeretnének ismételten szerződést kötni. Ezt követően az Országos Gyógyszerész Kamara jelezte a gyógyszertáraknak, „engedélyezi" a szerződéskötést.

Mint ahogy arról lapunkban már beszámoltunk, a megyei egészségbiztosítási pénztárak november 1-jétől az új 134/1999. számú (VIII: 31.) kormányrendelet hatályba lépésével kénytelenek voltak az eddigi patikákkal megkötött finanszírozási szerződéseket felbontani. Csongrád megyében a MEP 96 patikával bontott szerződést, s november 1-jétől ugyanennyi jelezte aláírási szándékát.

A patikusok többsége az utólagos heti lebontásban történő finanszírozási formát választotta. Ennek értelmében a valós, a pénztárnak igazoltan elszámolt gyógyszerforgalom után fizet az Államkincstár. A gyógyszertárak választhattak a közül, hogy egy hónapban egyszer, kétszer vagy négy alkalommal számolnak el. A megyei pénztárak különben az első fizetési kiutalásokat már el is küldték.

A híresztelésekkel ellentétben – miszerint a lakosságnak a gyógyszereket teljes áron kellene megvásárolnia – a patikák által forgalmazott és a tb által támogatott készítmények finanszírozása változatlan, ezért a fogyasztói árak az új szerződéskötések miatt nem emelkedtek.

Gyarapodik a Matáv

Budapest (MTI)

A Matáv Rt. az idei év első kilenc hónapjában 55,81 milliárd forintos adózott eredményt ért el, ez 29,2 százalékkal magasabb, mint a tavalyi év hasonló időszakának eredménye – közölte a társaság gyorsjelentésben a Magyar Tőkepiac pénteki számában.

Az eredmény alig marad el az elemzői várakozásoktól, amelyek 56,4 milliárd forintos eredményt prognosztiáltak.

Az adózás előtti eredmény 71,30 milliárd forint, ez 44,3 százalékos növekedés.

úA társaság árbevétele 280,34 milliárd forint, ez 20,3 százalékkal több, mint a bázisidőszakban.

Az összes belföldi távközlési bevétel 159,73 milliárd forint volt, ez 17,9 százalékos növekedés.

A társaság saját tőkéje 304,757 milliárd forint, 25,9 százalékkal magasabb, mint a bázisidőszak végén volt.

Az új városközpont a Nyugatinál

A Westend a miénk is

Nem volt egy gyönyör megérkezni Szegedről Budapestre: a Nyugati környékén az elhanyagoltság, a bűz, a kosz, a káosz riasztó sűrítménye eleve előítéletet keltett az egész főváros iránt. Ennek most vége. Az is lehet, hogy ezután mi nem azt mondjuk: megyek Pestre; hanem azt: megyek a Westendre...

A mi élményeink persze nem hasonlíthatók össze mondjuk *Peter Munk* érzéseivel. A kanadai üzletember, a városrésznyi, monumentális építkezés egyik befektetője (megavállalata, a *TrizecHahn,* amely az Egyesült Államok legnagyobb magántulajdonban lévő ingatlankereskedő cége, tavaly 1,4 milliárd dollárt vett be) Pesten született. Amint a csütörtök esti megnyitón elmesélte, minden nap a Nyugati mellett vitt az útja az iskolába. *„Ha valaki akkor azt mondta volna nekem, hogy egy ilyen projektet itt lehetséges lesz megvalósítani és abban nekem is részem lesz..."* – nyelte el a mondat végét meghatottságában Munk úr és hihető volt, hogy a Torontóban, Chicagóban, New Yorkban, San Diegóban, Bostonban (és még ki tudja mely fertályán a világnak) létesített gigászi építményeinek gazdasági sikere után ez a mostani, budapesti ingatlanbefektetése *érzelmileg* sem hagyta hidegen. Amúgy *Demján Sándor*, a másik befektető cég, a *TriGránit Rt.* elnöke mellett Peter Munk volt a Westend-megnyitón nyüzsgő sajtó sztárja. Figyeltem, amint ügyesen helyezkedve, a médiahad főáramából lassan kifelé oldalazva megpróbálta megközelíteni az egyik pogácsával terített asztalt: a manőver csak a sokadik próbálkozásra sikerült. Ilyen az, ha egy milliárdos éhezik...

„Ez Demján Sándor napja"

– terelte az ősz hajú ember a figyelmet a hazai vállalkozó személyére, okkal. Ragadjunk ki csak egy okot: a nyitáskor is bőven látható volt, hogy itt valami magyar szervezési szokatlanság folyik. Kint még ügyes munkagépek emelgették és illesztették a helyükre az emeletnyi magas fákat (25 a fafajta, 200 ezer a virág!), szorgos kezek tisztogatták a követ, javították a reklámfeliratokat, ültették az árvácskákat, bent teljes erővel dolgozott egy fölmosószázad, egy ruhatár-építő brigád, próbált a Dáridó-csapat, mint a Márton-napi ludak, olyan szigorú sorban cipelték a cementes zsákokat az építőmunkások, pakoltak az üzlettulajdonosok, ügyködtek a biztonságiak, feszítettek a hostessek. Őrült rumli volt. Látszólag. Valójában a hirtelen fölszaporodott „utolsó simításokat" végezte egy gigantikus létszámú, sokféle szakmájú és itthoni viszonyok között *elképesztő szervezettségű csapat.* Biztos, hogy az alig több mint egy év alatt is így kellett dolgozni, különben...

A számok nyilván a szakembereknek beszédesek, mi laikusok nehezen tudjuk elképzelni, mi az, hogy 88 ezer négyzetméteres ingatlan egy 5 hektáros területen, 1750 parkolóhely, 165 ezer négyzetméter park és sétány meg a *Semiramis* nevű 3 hektáros tetőkert. Továbbá: 17 méteres világítótorony, kinetikus, mozgó, függő modellek, a régi állomások hangulatának modern idézetei,

a Niagara idézete,

hatalmas pihenőterek, üvegek, gránitok. Tér, fény, szín, természet. Kényelem. *Biztonság* – tette hozzá Demján. Igaz. A kézitáskámat háromszor nézték át mire bejutottam a 14 közül az egyik moziterembe. Ez az egyik fantasztikus hely. Süpped a szőnyeg, óriás a vászon, repülőgép-ülések, első osztály. A kereskedelmi, szolgáltató és szórakoztató központ három szintjén 400 üzlethelyiség, étterem, szórakoztatóhely. Demján azt mondja, a MÁV, ha akarja, megépítheti a gyorsvasutat innen Ferihegyre, pénzzel besegítenek. Ha nem akarja, majd ők megépítik. Épül aztán, és jövőre át is adják a 240 szobás Hiltont és egy 6 emeletes irodaházat. *Finta József* monumentális épülete hét különböző üvegportállal néz a Váci útra – impozánsak, modernek, egyszersmind a századforduló utáni építészeti stílusokat elegyítik. Érdekesek. Látványosak.

A Westend: modell

Kelet-Európa többi nagyvárosában hamarosan indulnak a projektek, Pozsonyban már meg is kezdték az építkezést. A pesti 200 millió dolláros beruházás megtérülését 10 évre saccolják. Ebben is igazuk lehet.

Ha engem eddig megkérdeztek, azt válaszoltam: *nem szeretem a „centereket".* És láss csodát: most, abban az elkápráztató moziteremben elgondoltam, hogy reggel fölszállok itthon az IC-re, az utazás két órája alatt kényelmesen átnézem az újságokat, megérkezve megreggelizem a Westend valamelyik gyorsbüféjében, sétálgatok, bambulok, üldögélek, olvasgatok, moziba megyek, vásárolgatok, ha van miből, bankolok, ha muszáj, ebédelek, kávézom, megnézek egy színielőadást és visszajövök a *Dankó Pistával.* Vagy a *Marossal* netán, este. A *Westend miénk* is. Majd meglátják!

Az is lehet persze, hogy csak jó volt elnézni, ahogyan *Orbán* és *Demszky* elbeszélgettek, elnevetgéltek egymással a megnyitón. Délelőtt a kiszélesített-fölújított *Ferdinánd-hídon,* délután „az új belváros" *Millennium udvarán* vágták együtt a szalagot. Egyikük tartotta, a másikuk nyírta... Lereszkedett a harmadikról a színes lufifelhő, szálltak a légies gömbök, a VIP-sereglet egyedei pedig önfeledten ütögették-dobáltak-pukkasztottak. *Mintha nem is mi lennénk, itthon.*

Kifelé jövet aztán megnéztem a *Niagarát* és láttam, hogy a víz elöntötte az aluljárószint, a Jókai Mór sétány üzleteit. A hiper-szuper-multi-mega-luxus hely padlójáról közönséges fölmosórongyokkal gyűjtötték a nedvet a színes műanyag vödrökbe. De valamiképpen most még ez sem ártott. Csak az a jóféle, otthonos érzés telepedett rám: tényleg a miénk a Westend!

Sulyok Erzsébet